

alt Fald nogen Hjælp, da han, som sagt, vil blive over 70 Aar gammel, inden han faar Nytte af den Forfremmelse, han har opnaaet, og da er det jo ikke meget sandsynligt, at han vil faa nogen Nytte deraf. Jeg anbefaler i alt Fald Tinget at stemme for denne Henvisning til Ministerens Overvejelse.

Forsvarsministeren (Neergaard): Idet jeg ganske kan henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Ordfører, skal jeg bemærke, at jeg skal være villig til at overveje, hvorledes Andragende Nr. 18 mulig kan imødekommes, efter at Udvalget har foreslaaet at henvise det til mig. Vedrørende de øvrige i 1ste Afdeling nævnte Andragender er der jo, som den ærede Ordfører ogsaa bemærkede, blevet stillet Forslag for at imødekomme Andragerne.

Sluttelig skal jeg kort omtale Andragende Nr. 85 i 2den Afdeling fra Fyrmester Westerman. Der er ingen Tvivl om, at Ministeriet ifølge Loven har været berettiget til — som ogsaa indrømmet af den ærede Ordfører — at afslaa Andragendet. Naar man hverken har kunnet gaa med til hans Andragende om en Forøgelse af Alderstillæget og heller ikke har kunnet gaa med til at give den vedkommende en ekstraordinær Understøttelse, som ophæver de ugunstige Forhold, han er kommen i ved den nye Lov, saa ligger det i, at Ministeriet ikke har været berettiget dertil efter den gældende Lov. Derimod skal jeg ikke være uvillig til, naar Henvisningen af Andragendet vedtages, at stille Ændringsforslag, eventuelt til Tillægsbevillingsloven i den af Udvalget ønskede Retning. Men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det vil medføre Konsekvenser. Jeg vil ikke kunne stille et saadant Ændringsforslag uden at medtage andre under Fyrvæsenet, som ere komne i et noget lignende Forhold som Westerman. Det vil dreje sig om en 8 Personer, og det vil medføre en Udgift paa 6,500 Kr., ganske vist en Udgift, som efter Sagens Natur vil være aftagende fra Aar til Aar, men som straks vil medføre det nævnte Beløb. Men jeg skal, som sagt, være villig til at forhandle med Finansudvalget om det nævnte Ændringsforslag, der omfatter Westerman og andre, der ere stillede analogt med ham, hvorimod jeg ikke vil kunne gaa til at stille Ændringsforslag alene for Westerman, da det ikke vil kunne forsvares overfor de andre, som ere nogenlunde i samme Forhold.

Ordføreren (Nørhave): Naar Udvalget har foreslaaet at henvise det omtalte Andragende, er det ogsaa særligt med Hensyn til Konsekvenserne. Nu vil jeg nok sige, at det er jo ikke saa farlige Konsekvenser, om de af Ministeren omtalte Personer kom med, saaledes at der blev Tale om en Udgift af ca. 6,000 Kr., men viser der sig at være lignende Forhold under andre Ministerier, kunne Konsekvenserne jo blive farlige nok, og det er det, vi nærmest have tænkt skulde gøres til Genstand for Undersøgelse, for at vi ikke skulde blive tvungne til ad Aare at gaa ind paa alt for store Udgifter i den Anledning.

Den paagældende Mand har sikkert nok ingen Ret til det, han ønsker; det er ogsaa indrømmet af ham selv, men han er jo noget uheldigt stillet, fordi han bliver saa gammel, inden han faar Nytte af sin Forfremmelse. I øvrigt takker jeg den højtærede Minister for hans Velvillie. Kan Andragerens Ønske opfyldes uden alt for store Bekostninger, vil man sikkert herfra ikke have noget at indvende derimod.

Forsvarsministeren (Neergaard): Store blive Konsekvenserne i alt Fald ikke, idet man i de store Lønningslove for de civile Etater har forudset dette Forhold og har søgt at raade Bod derpaa ved Bestemmelse om Alderstillæg. Lignende Bestemmelser findes ikke for Fyrvæsenets Vedkommende, og derfor er dette Forhold fremkommet. Jeg tror, som sagt, ikke, at Konsekvenserne blive meget betydende udenfor det, jeg her har nævnt. En fuldstændig Undersøgelse af Forholdet vilde det jo blive meget besværligt at foretage rundt omkring i alle Ministerierne. Men jeg tror at kunne berolige den ærede Ordfører med, at de vigtigste Konsekvenser vistnok indeholdes i de 6,500 Kr., jeg har nævnt.

Ordføreren (Nørhave): Jeg skal ikke nærmere omtale dette Andragende. Der er ganske sikkert her Enighed om, at Manden bør hjælpes, om der er Raad til det; og selv om man blev nødt til at medtage nogle andre under Fyrvæsenet, ville Konsekvenserne jo ikke blive saa overordentlig store.

Efter nærmere Forhandling med enkelte af Udvalgets Medlemmer skal jeg tage Indstillingerne under Nr. 5, 7, 17, 18 og 21 i 1ste Afdeling tilbage. De paagældende Andragender ere nemlig allerede afgjorte ved Finansloven; Tinget har alt-